DÜNYADA VE TÜRKİYE'DE SINIF YÖNETİMİ

Nevin GÜNER YILDIZ

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eğitim Fakültesi

Eskişehir/TÜRKİYE

antreh@gmail.com

Özet

Sınıf yönetimi, bir öğretmenin etkililiğini belirleyen temel faktörlerden biri olarak gösterilebilir. Öğrenci başarısı üzerindeki etkisi kanıtlanmış olan sınıf yönetimi, öğretmenler tarafından en çok kaygı duyulan alan olarak tanımlanmaktadır. Sınıf yönetiminin önemi tüm dünyada kabul edilse de deneysel araştırmalar alanında aynı oranda ilgi görmemektedir. Sınıf yönetimi ile ilgili olduğu kabul edilen deneysel çalışmalar 20.yy ortalarından itibaren artmaya başlamıştır. Türkiye'de ve dünyada sınıf yönetimi alanında yapılan çalışmaları betimsel bir bakış açısıyla incelemeyi amaçlayan bu araştırma, sınıf yönetiminin tarihsel gelişimi ile birlikte, sınıf yönetimi araştırmalarının sonuçlarından yararlanılarak hazırlanan öğretmen eğitimi programlarının öğretmenlerin ve öğrencilerin davranışları üzerindeki etkilerini de ortaya koymaktadır. Bu çalışmada ayrıca ülkemizde kaynaştırma sınıflarında yapılan sınıf yönetimi araştırmaları ve hem genel eğitim sınıflarının hem de kaynaştırma sınıflarının başarısını artırmaya yönelik alınabilecek önlemler ele alınmıştır.

Anahtar Sözcükler: *sınıf yönetimi, öğretmen eğitimi, öğrenci başarısı, kaynaştırma*

CLASSROOM MANAGEMENT: IN TURKEY AND IN THE WORLD

Nevin GÜNER YILDIZ

Eskişehir Osmangazi University, Education Faculty

Eskişehir/TURKEY

antreh@gmail.com

Abstract

Classroom management is shown as one of the fundamental factor for determining effectiveness of a teacher. Classroom management which was proved its effect on student achievement has been defined as a topic of enduring concern by teachers. Although the fundamental importance of classroom management is universally recognized, it has not received proportional attention as a topic of empirical research. Empirical studies perceived to be relevant to classroom management began to accumulate during the middle decades of the 20th century. With the purpose of investigating studies conducted in the classroom management field in Turkey and in the world with a descriptive view point, this study presents the historical development of classroom management and the impact of teacher training programs, which were developed based on results of classroom management research, on teacher and student behaviors. In this study also classroom management researches in inclusive classrooms in our country and precautions to be taken to improve the success of mainstreaming and general education classes are discussed.

Keywords: *classroom management, teacher training, student achievement, iclusion*

1. Giriş

Sınıf yönetimi, öğretmenin akademik ve sosyal-duygusal öğrenmeyi kolaylaştıracak ve destekleyecek bir ortam yaratmak için yaptığı etkinlikler olarak özetlenebilir (Evertson ve Weinstein, 2006: 4). Etkili sınıf yönetiminin anahtarı, öğretmenin, öğrencinin akademik etkinlikler üzerinde çalışırken harcadığı zamanı artırma ve hiçbir şey yapmadan ya da uygunsuz işlerde harcadığı zamanı en düşük düzeyde tutma becerisi olarak kabul edilmektedir (Brophy, 1988: 3). Etkili sınıf yönetimi stratejilerine sahip olan bir öğretmenin sınıfında problem davranışlar daha az, öğrencilerin derse katılım davranışları ise daha fazla olmaktadır (Anderson, Evertson ve Emmer, 1979; Anderson ve Brophy, 1979; Emmer ve Stough, 2001).

Sınıf yönetimi ve öğrenci başarısı arasındaki güçlü ilişki pek çok araştırma ile ortaya konulmuştur. Öğrencilerin öğrenmesini etkileyen faktörleri inceleyen bir araştırmada (Wang, Haertel ve Walberg, 1994), 179 kitap bölümü, 91 meta-analiz ve 61 eğitim araştırmasının sonuçları toplu halde verilmiştir. Bu araştırmanın bulguları, öğrenmeyi etkileyen 28 faktör içinde en önemli faktörün sınıf yönetimi olduğunu göstermiştir. Benzer bir sonuç, Wright, Horn ve Sanders'ın (1997) çalışmasında da ortaya çıkmıştır. Araştırmacılar öğrenci başarısını yordayan sınıf büyüklüğü, öğretmen, okul gibi çeşitli faktörleri incelemişler ve bu faktörlerin içinde akademik kazanımı etkileyen baskın faktörün öğretmen davranışları olduğunu belirlemişlerdir. Fidler (2002) de öğrenci değişkenleri sabit tutulduğunda öğrencilerin başarı durumlarını belirleyen değişkenin, öğretmenin sınıf yönetimi stratejileri olduğunu vurgulamaktadır.

Etkili sınıf yönetimi, sadece öğrenme ve başarı üzerinde değil, aynı zamanda öğrencilerin yeterlilik duyguları, bağımsızlıkları ve ilgileri üzerinde de olumlu etki yapmaktadır (Kunter, Baumert ve Köller, 2007). Etkili sınıf yönetimi, öğrencilerin istenmeyen davranışlarını azaltarak istendik davranışlarını artırmayı sağladığı gibi öğrencilerin kişilik gelişimini de olumlu etkilemektedir. Öğretmenlerin destekleyici davranışları, sınıfı kontrol etmesi, öğrencileri izlemesi ve eğitimin kalitesini artırması, öğrencilerin derslere karşı olumlu tutum geliştirmelerini ve aktif katılımlarını desteklemektedir.

Sınıf yönetimine öğretmenlerin penceresinden bakıldığında ise, özellikle mesleğe yeni başlayan öğretmenler için olmak üzere tüm öğretmenlerin en önemli sorun kaynaklarından biri olduğu görülmektedir (Arbuckle ve Little, 2004; Clunies-Ross, Little ve Kienhuis, 2008; Dinsmore, 2003; Ritter ve Hancock, 2007; Siebert, 2005; Veenman, 1984; Zuckerman, 2007). Dokuz ayrı ülkedeki 83 eğitim araştırmasının sonuçlarının incelendiği araştırma, sınıf yönetiminin, öğretmenlerin en çok kaygı duyduğu alan olduğunu ortaya koymuştur (Veenman, 1984). Amerikan Eğitim İstatistikleri Merkezi'nin 1998 yılında yaptığı araştırmada da, mesleğe yeni başlayan öğretmenlerin en temel kaygı kaynağı olarak sınıf yönetimi bulunmuştur (Dinsmore, 2003). Başka bir araştırmada 141 stajyer öğretmene iyi hatırladıkları bir sınıf olayı sorulmuş ve öğretmenlerin 123'ü sınıf disiplini ile ilgili bir olay anlatmışlardır (Zuckerman, 2007). Bu bulgu da öğretmenlerin, sınıflarındaki öğrencilerin davranışlarını yönetme ile ilgili yaşadıkları olayların, onlar için en önemli sınıf olayları olduğunu göstermektedir.

1.1.Sınıf Yönetiminin Tarihsel Gelişim Süreci

Sınıf yönetimi ile ilgili çalışmalar 1900'lerin başlarına kadar uzanmaktadır. 1907 yılında William C. Bagley Sınıf Yönetimi (Classroom Management) adlı kitabında, okulun görevinin öğrencileri toplum yaşamına hazırlamak olduğunu, bu görevi kural ve düzen ortamına öğrenciyi yavaş yavaş katarak yapması gerektiğini vurgulamaktadır. Bagley'e göre, gereksiz cezalar vermek yararsızdır ve öğrencileri birbiri ile yarıştırmak bencil ve anti sosyal davranışlar geliştirmelerine yol açabilir (Brophy, 2006).

Bagley'den sonra 1950'lere kadar sınıf yönetimi alanında çok az çalışma görülmektedir. Breed, 1933 yılında yayınladığı Sınıf Düzenlenmesi ve Yönetimi (Classroom Organization and Management) adlı kitabında sınıf yönetimine sadece iki bölüm ayırmış ve daha çok ölçümleme, sınıf büyüklüğü ve müfredatla ilgili konulara odaklanmıştır (Brophy,2006).

Brown, 1952 yılında yayınladığı Sınıfı Yönetmek: Okul Yönetiminde Öğretmenin Rolü (Managing the Classroom: The Teacher's Part in School Administration) adlı kitabında, Hristiyanlık değerlerine, öğrencilerin demokratik vatandaşlık değerlerine uygun yetiştirilmelerine ve öğrenci-merkezli eğitim yöntemlerine vurgu yapmıştır.

Brown, tıpkı Bagley gibi sınıf yönetimine odaklanmanın yanında, Breed gibi öğretimle ilgili konulara da yer vermiştir (Brophy, 2006).

Bu yıllardan sonra sınıf yönetimi alanında yapılan çalışmaların farklı yaklaşımlar temel alınarak yürütüldüğü görülmektedir. **Davranışçı yaklaşım**, sınıf yönetimine daha çok uygulamalı davranış analizi penceresinden bakmıştır. Davranışçılar pekiştireç kullanmanın davranışı kontrol altına alacağını vurgulamışlar ve çalışmalarını öğrencilerin istendik davranışlarının pekiştireç kullanılarak artırılması üzerinde odaklamışlardır.

Çevresel yaklaşımda sınıf ortamı tüm yönleri ile incelenmesi gereken bir çevre olarak ele alınmış, farklı eğitim düzeneklerinin çevresel özellikleri ve bu özelliklerin öğrenciler üzerindeki etkileri araştırılmıştır. Jacob S. Kounin (1970), öğrenci davranışlarını etkileyen çevresel faktörleri inceleyen ve öğretmen davranışı ile öğrenci davranışı arasındaki bağı ilk defa ortaya koyan araştırmasıyla dikkat çekmektedir. Kounin, sınıflarda çekilen binlerce saatlik video kayıtlarını incelediği araştırmasına, öğretmenlerin problem davranışlara karşı kullandıkları yöntemleri ortaya çıkarmak amacıyla başlamıştır. Kounin çalışmasının sonunda 'etkili ve etkili olmayan' olarak tanımlanan öğretmenlerin, öğrencilerin problem davranışlarıyla başa çıkmada aynı yöntemleri uyguladıklarını gözlemlemiştir. Bunun üzerine tüm video kayıtlarını yeniden incelemeye karar vermiş ve iki grup öğretmenin arasındaki farkın ne olduğunu ortaya çıkarmaya çalışmıştır. Araştırmanın bulguları, 'etkili' öğretmenlerin problem davranışlar ortaya çıkmadan önce önlemler aldığını ve böylece bu öğretmenlerin sınıflarında daha az problem davranış sergilendiğini göstermiştir. Kounin bu öncü çalışmasında, sınıf yönetiminde önleyici yöntemlere dikkati çekerek, sınıf yönetiminin temel ilkelerini orta koymuştur. Bu ilkelerden *farkında olma (Withitness),* öğretmenin sınıfında olan bitenden haberdar olması, sınıftaki hiçbir şeyi kaçırmaması ile ilgili bir kavramdır. *Örtüşme (Overlapping*) öğretmenin iki işi aynı anda yapabilmesi; örneğin bir öğrenciyle ya da bir grup öğrenci ile ilgilenirken diğer öğrencileri de izlemesi ile ilgili stratejileri tanımlamaktadır. *İşaret sürekliliği ve dersin hızı (Signal continuity and momentum during lessons)*, iyi hazırlanmış ve uygun hızda sürdürülen dersleri, öğretmenin öğrenci dikkatini sürdürebilmek için kullanması gereken işaretleri tanımlamaktadır. Öğrencilerin dikkatini ve derslere karşı sorumluluğunu sürdürmeye

yönelik *grup yönetim ve ders anlatma tekniklerinin kullanımı (Group alerting and accountability*) yine önemli bir strateji olarak tanımlanmıştır. Güçlük derecesi farklı olan çeşitli ödevler hazırlamak, öğrencilerin başarılarını sağlamak açısından önemli görülmüştür (Brophy, 1983; Evertson ve Harris, 1992). Kounin'in sınıf yönetiminde temel kavram ve ilkeleri ortaya koyan bu çalışması, bugün de alanda yapılan pek çok çalışmanın temelini oluşturmaktadır.

Süreç-çıktı yaklaşımını benimseyen araştırmacılar ise, Kounin'in çalışmasındaki bulguları temel alarak bu bulguları geliştirmeye çalışmışlardır (Anderson, Evertson ve Emmer, 1979; Anderson ve Brophy, 1979; Evertson ve Anderson, 1978). 40 yıldan fazla zamandır yürütülen süreç-çıktı araştırmaları ile etkili öğretmenlerin hangi davranışları sergilediği, bu davranışlarla öğrencilerin davranışları arasında bağ olup olmadığı ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır. Bir başka deyişle bu araştırmalar sınıf süreçleri (öğretim) ile çıktıları (öğrencinin öğrenme düzeyi ve davranışları) arasındaki ilişkiyi ortaya koymak amacıyla yapılmıştır. Öğretmenin sınıf yönetimindeki önemli rolünü vurgulayan bu araştırmalar ile sınıf yönetimi, öğretmenin kendi yeteneklerine ve kişiliğine bağlı bir beceri alanı olmaktan çıkıp, bilimsel temellere oturan bir çalışma alanı haline dönüşmeye başlamıştır.

Sınıf yönetimine **kişiler arası ilişkiler açısından yaklaşım** da her zaman önemli görülmüştür. Bu yaklaşımı benimseyenler daha çok psikologlar, psikiyatristler ve eğitim alanının dışındaki mesleklerden kişiler olmuştur. Adler psikolojisini temel alan çalışmasıyla Dreikurs öğretmenlere, öğrencinin problem davranışının hedefini belirleyerek, buna uygun yanıt vermelerini önermiştir. Gerçeklik terapisini izleyen Etkili Öğretmenlik Eğitimi'ni geliştiren Gordon (2007) ise, problemin kime ait olduğunu belirlemeyi ve problemlerin çözümünde herkesin kazandığı bir yol bulmanın önemini vurgulamaktadır. Psikiyatrist William Glasser, öğretmenin sınıftaki sorunları çözmek için düzenli olarak sınıf toplantıları yapmasını önermektedir (Brophy, 2006; Charles, 1996).

Son olarak bu yaklaşımlara **bütünleyici yaklaşımı** da eklemek gerekmektedir. 80'lerin sonundan günümüze kadar devam eden süreç içinde tüm yaklaşımlar gelişerek bir bütünlük oluşturmuşlardır. Kişiler arası ilişkiler yaklaşımını benimseyenlerin süreç-çıktı araştırmalarınca ortaya konan bulguları kullandıkları, diğer taraftan davranışçıların

karşılıklı saygıya dayanan yöntemleri destekledikleri görülmüştür. Bu yaklaşımı benimseyen araştırmacılar farklı araştırma yaklaşımlarının bulgularından yararlanmakta ve yayınlarında yer vermektedirler (Jones ve Jones, 2001).

1.2.Sınıf Yönetiminde Öğretmen Eğitimi Araştırmaları

Öğretmenlerin başarılı birer sınıf yöneticisi olmaları için araştırmalarca kanıtlanmış etkili sınıf yönetimi stratejilerini kullanma konusunda eğitilip eğitilemeyecekleri bir dizi araştırmanın konusu olmuştur.

Amerika'da geliştirilmiş önemli sınıf yönetimi programlarından biri olan Sınıf Yönetimi ve Organizasyonu Programı-SYOP (Classroom Organization and Management Program-COMP), Evertson ve arkadaşları tarafından 1977–1988 yılları arasında yapılan bir dizi araştırmanın sonuçlarından yararlanılarak oluşturulmuştur. SYOP, öğretmen ve yöneticilere, sınıf davranışı ve eğitim yönetimi ile ilgili hizmet içi eğitim sağlayan bir programdır. SYOP'un hedefleri, öğretmenlerin öğretim ve davranış yönetimi stratejilerini geliştirmek; öğrencilerin derse katılımlarını artırmak, istenmeyen davranışlarını azaltmak, akademik çalışma ve davranışlarıyla ilgili sorumluluk almalarını sağlamak ve başarılarını artırmaktır. Eğitim programının temelleri, Kounin'in 1970'de yaptığı çalışmanın bulgularına dayanmaktadır ve önleyici sınıf yönetimi yöntemlerini içermektedir (Evertson, 1988; Evertson, 1995).

Evertson ve Smithey (2000), sınıf yönetimi konusunda rehberlik eğitimi almış öğretmenlerin danışmanlık yaptığı stajyer öğretmen grubu ile sınıf yönetimi eğitimi almayan öğretmenlerin danışmanlık yaptığı stajyer öğretmen grubunu inceleme konusu yapmışlardır. Araştırmanın bulguları, rehberlik eğitimi almış öğretmenlerin danışmanlık yaptığı stajyer öğretmenlerin, sınıflarını daha iyi organize ettiği, daha işlevsel sınıf rutinleri oluşturduğu ve eğitimi daha etkili yönettiklerini ortaya koymaktadır. Aynı zamanda bu öğretmenlerin sınıflarındaki öğrencilerin, daha istendik davranışlar ve daha fazla katılım davranışı sergiledikleri de belirlenmiştir.

Freiberg, Connell ve Lorentz (2001) ise Tutarlı Yönetim ve İşbirlikçi Disiplin (Consistency Management and Cooperative Discipline) adlı eğitim programına katılan öğretmenlerin ve eğitim almayan öğretmenlerin sınıflarındaki öğrencilerin matematik

başarısını karşılaştırmışlardır. Araştırmanın bulguları, öğretmenlerin sınıf yönetimi konusunda eğitim almalarının öğrenci başarısını artırmada etkili olduğunu göstermiştir.

Amerika'da bir sivil toplum örgütü olan Okul Profesyonel Gelişim Girişimi (Professional Development School Initiative) adlı oluşum, öğretmenlerin üniversite eğitimleri sırasında gerçek sınıflardaki sınıf yönetimi sorunları ile baş etmeye yeterince hazırlanmadıkları ve bu nedenle desteğe gereksinim duydukları noktasından hareketle, öğrenci-öğretmenlere eğitim olanağı sağlamaktadır. Bu eğitim, stajyer öğretmenlere bir yandan sınıf yönetimi konusunda yapılmış araştırmalara dayalı olarak etkili yöntemler kullanmayı sağlarken öte yandan sınıflarda bu yöntemlerin kullanılışına dair deneyim kazandırarak, kuram ve uygulamayı birleştirme gücü vermektedir (Siebert, 2005).

Sınıf yönetimi eğitiminin ulaşılabilirliği ve öğretmenlerin bu eğitime zaman ayırmalarının zorluğu nedeniyle pratik bir eğitim yaklaşımı geliştirmeyi hedefleyen bir grup araştırmacı ise, etkili sınıf yönetimi tekniklerini içeren yazılı materyaller ve videolar içeren bir paket program hazırlamışlardır (Slider, Noell ve Williams, 2006). Araştırmacılar, hazırlanan paket programı kullanarak kendi kendilerine çalışan üç öğretmeni gözlem yaparak değerlendirmişlerdir. Araştırmanın sonucu, tüm öğretmenlerin kullandıkları etkili sınıf yönetimi tekniklerinde artış olduğunu göstermiştir (Slider, Noell ve Williams, 2006).

Öğretmenlerin azarlama davranışlarını azaltarak ödüllendirme davranışlarını artırmayı hedefleyen olumlu davranışsal müdahaleleri içeren bir sınıf yönetimi eğitim programının kullanıldığı araştırmanın bulguları, eğitim programına katılan öğretmenlerin olduğu sınıflarda öğrencilerin daha az davranış problemi sergilediklerini, okuma ve göreve ilişkin davranışlarının ise arttığını ortaya koymuştur (Polirstok ve Gottlieb, 2006).

Reinke, Lewis-Palmer ve Merrell (2008) tarafından yürütülen bir çalışmada, öğretmenlerin ödüllendirme ve azarlama davranışları üzerinde, sınıf yönetimi performanslarına ilişkin görsel geri bildirim vermenin etkisi incelenmiştir. Araştırmanın bulguları, öğretmenlere sınıf yönetimi uygulamalarına ilişkin geri bildirim vermenin, öğretmenlerin kullandıkları etkili sınıf yönetimi stratejilerinde artış sağladığını ve bu

öğretmenlerin ödüllendirme davranışlarının artarak azarlama davranışlarının azaldığını ortaya koymuştur.

Benzer bir çalışmada (Colvin, Flannery, Sugai ve Monegan, 2009) lisede çalışan bir fen öğretmenine, sınıfında yapılan gözlemlerden yararlanılarak, sınıf düzeni, eğitim uygulamaları ve öğrenci davranışları ile ilgili yaptığı uygulamalara ilişkin geri bildirim verilmiş ve etkili sınıf yönetimi uygulamaları öğretilmiştir. Araştırma, öğretmenlere sınıf yönetimi uygulamalarına ilişkin geri bildirim verilmesinin öğretmenin kullandığı etkili sınıf yönetimi stratejilerini artırdığını, öğretmenin sınıf yönetimindeki etkililiğinin artmasının ise istendik öğrenci davranışlarının artışı ile sonuçlandığını göstermiştir.

Öğretmenlerin etkili sınıf yönetimi stratejilerini kullanma konusunda eğitilmelerini inceleme konusu yapan araştırmaların ortak bulguları, öğretmenlerin sınıf yönetimi eğitimi almaları sonucunda etkili yönetim stratejilerini kullanmayı öğrendiklerini ve bu öğretmenlerin sınıflarında istenmeyen davranışlarla daha az karşılaştıklarını, buna bağlı olarak daha fazla öğrenci katılımına ulaştıklarını ortaya koymaktadır.

1.3.Türkiye'de Sınıf Yönetimi

Türkiye'de sınıf yönetimi açısından dönüm noktası, 1997 yılında Yüksek Öğretim Kurulu'nun eğitim fakültelerinin yeniden yapılanmaları çerçevesinde ders programlarında yaptığı değişiklik kapsamında Sınıf Yönetimi adı altında bir ders koyması ile başlamaktadır. O tarihe kadar sınıf yönetimi ile ilgili konular diğer derslerin içinde bölümler halinde işlenmekteyken, bu tarihten sonra ayrı bir ders olarak daha sistemli bir biçimde ele alınmaya başlanmış; bu gelişme sınıf yönetimine araştırmacı ve yazarların ilgisi artırmıştır.

Türkiye'de yayınlanan sınıf yönetimi kitapları incelendiğinde, sınıf yönetimine davranışçı yaklaşımın penceresinden bakan ve davranışçı yaklaşımın ilkeleri ile öğrenci davranışlarının yönetimine odaklanan bir kitap hariç (Özyürek, 2005) neredeyse tamamının üniversiteler için Yüksek Öğretim Kurumu tarafından belirlenen sınıf yönetimi dersinin içeriğine uygun ders kitapları olarak hazırlandığı görülmektedir (Aydın, 2005; Balay, 2003; Başar, 2005; Celep, 2008; Çelik, 2003; Erden, 2008; Güneş, 2007; Karip, 2008; Kıran, 2006; Küçükahmet, 2007; Sarı, 2002; Yılman, 2006). Bu kitapların içindeki konular öğretmenlik programlarında öğrenim gören üniversite

öğrencilerine, sınıf yönetimine ilişkin kuramsal bilgileri kazandırmak, temel kavramları ve yaklaşımları öğretmek amacıyla oluşturulmuş, tüm kitaplarda konular neredeyse benzer şekilde düzenlenmiştir.

Sınıf yönetimi, öğretmen yetiştirme programlarında ayrı bir ders olarak okutulmasına karşın öğretmen nitelikleri açısından temel bir alan olarak ele alınmadığı düşünülmektedir. Bu durumu Milli Eğitim Bakanlığı Öğretmen Yetiştirme ve Eğitimi Genel Müdürlüğü tarafından yayınlanan Öğretmen Yeterlikleri Kitabı'nda da görmek mümkündür (otmg.meb.gov.tr). Bu yayın incelendiğinde 'sınıf yönetimi' kavramının geçmediği; etkili bir sınıf yöneticisinde bulunması gereken ve sınıf yönetiminin etkili elemanlarının bir kısmını kapsayan, dersin planlanması, materyal hazırlama, davranış ve zaman yönetimi, öğrencilerin gelişim özelliklerini ve gereksinimlerini tanıma, aile katılımını sağlama gibi bazı niteliklerin ise ana başlıkların altındaki alt başlıklarda ya da amaç cümlelerinde verildiği görülmektedir. Ancak sınıf yönetiminin etkili elemanlarından olan öğretim yılı başında sınıfta bir yönetim sistemi kurma, öğrencileri izleme, sınıfta olan bitenden haberdar olma, öğrencilerin istendik davranışlarını sürdürmede ödül ve sonuçların kullanımı gibi konular bu yayında yer almamaktadır.

Türkiye'de sınıf yönetimi ile ilgili araştırma sayısı oldukça azdır. Ancak sınıf yönetiminin 1997 yılında ayrı bir ders haline gelmesiyle araştırmacıların dikkatini çektiği ve araştırma sayısının daha önceki yıllara göre arttığı görülmektedir. Yapılan araştırmaların yöntem açısından bazı yetersizlikleri olduğu (öğretmen ve öğrenci görüşlerini ölçen anketlere dayanarak bilgi toplamaları, anketlerin geçerlik ve güvenirlik çalışmalarının yapılmamış olması gibi) ve çoğunun doğrudan sınıf yönetimine odaklanmadıkları görülse de ülkemizdeki öğretmenlerin sınıf yönetimine ilişkin davranışları hakkında bilgi verdikleri düşünülmektedir.

Bu çalışmaların ilk grubunda öğretmenlerden gözlem yolu ile veri toplanmış, öğretmenlerin genellikle sözel uyarı yapma, fiziksel ceza verme, etkinlikten men etme ve pekiştireç verme gibi yönetim tekniklerini kullandıkları, önleyici sınıf yönetimi stratejilerini genellikle kullanmadıkları, kadın öğretmenlerin sınıf yönetiminde daha etkili olduğu, yüksek yetkinlik beklentisine sahip öğretmenlerin sınıf yönetiminde daha etkili yöntemleri kullandıkları gibi sonuçlara ulaşılmıştır (Atıcı, 2001; Batu ve Özen, 1997; Boldurmaz, 2000; İmre, 2000).

İkinci grupta yer alan çalışmalarda ise genellikle anket ve görüşmeler yoluyla veri toplandığı görülmektedir. Bu çalışmaların toplu sonuçlarına göre; öğretmenlerin kıdemlerinin artmasına paralel olarak sınıfı yönetme davranışlarının olumlu yönde arttığı (Guliyeva, 2001), öğretmenlerin etkili sınıf yönetimi konusunda beceri eksikleri olduğu (Akın, 2002), öğretmenlerin istenmeyen davranışlara karşı en çok sözel uyarı yapma, aile ve öğrenci ile görüşme gibi yöntemleri kullandıkları (Keskin, 2002) belirlenmiştir. Ayrıca bu araştırmalarda, öğrencilerin en sık karşılaşılan istenmeyen davranışlarının derste konuşma, sınıf kurallarına uymama ve ders etkinliklerine katılmama, buna karşın öğretmenlerin kullandıkları sınıf yönetimi stratejilerinin ise sınıf kurallarını hatırlatma, öğrenci ile görüşme olduğu (Türnüklü ve Yıldız, 2002), öğretmenlerin sınıf yönetimi becerilerinin artması ile bedensel ceza verme durumlarının azaldığı (Toker-Arıkan, 2006), öğretmenlerin önleyici yöntemlerden çok uyarıda bulunma, kızma, korkutma gibi tepkisel yöntemleri kullandıkları (Yıldız, 2006) görülmüştür.

Üçüncü grup çalışmaların ise hem kaynaştırma sınıflarında sınıf yönetimi ve öğretmen davranışlarına odaklanmaları, hem de kullandıkları yöntemlerin özellikleri nedeniyle diğer çalışmalardan farklılaştığı görülmektedir (Sucuoğlu, Akalın, Sazak-Pınar ve Güner, 2008; Sucuoğlu, Demirtaşlı ve Güner, 2009; Sucuoğlu, Ünsal ve Özokçu, 2004). Sucuoğlu, Ünsal ve Özokçu (2004) tarafından yapılan ilk çalışmada, kaynaştırma uygulamaları yapılan sınıflarda çalışan 56 öğretmen, rehber öğretmen görüşleri ve sınıf gözlemleri sonucunda sınıf yönetimi stratejilerini kullanma durumlarına göre iki gruba ayrılmışlardır. İki gruptaki öğretmenin sınıf yönetimi stratejileri Sınıf Yönetimi Becerileri Kontrol Listesi ile değerlendirilmiştir. Araştırmanın sonucuna göre, sınıfında daha çok problem davranış sergilenen, bu davranışlardan sürekli şikâyet eden ve problem davranışları genellikle öğrencilerin özelliklerine atfeden öğretmenlerin, sınıflarında daha az problem davranış ortaya çıkan ve genellikle bu problemleri kontrol edebilen öğretmenlere göre önleyici sınıf yönetimi stratejilerini daha az kullandıkları bulunmuştur.

Sucuoğlu, Akalın, Sazak-Pınar ve Güner (2008) tarafından yapılan araştırmada ise, kaynaştırma uygulamaları yapılan sınıflarındaki özel gereksinimli öğrencilerin davranışları ile sınıf öğretmenlerinin sınıf yönetimi davranışları araştırılmıştır.

Araştırma verilerinin analizi sonucunda, özel gereksinimli öğrencilerin zamanlarının çoğunu (%70) hiçbir akademik davranış sergilemeden geçirdikleri, ders süresinin %65'inde hiçbir problem davranış sergilemedikleri, öğretmenlerin ise genellikle olumlu davranışları ödüllendirme, geçişleri planlama, derse başlama ve dersi bitirme, öğretimi bireyselleştirme gibi konularda ciddi sıkıntı yaşadıkları görülmüştür.

Konuya ilişkin son çalışma, özel gereksinimli öğrenci bulunan sınıflardaki öğretmenlerin sınıf yönetimi bilgilerini ve kullandıkları önleyici sınıf yönetimi stratejilerini belirlemek amacıyla yapılmıştır (Sucuoğlu, Demirtaşlı ve Güner, 2009). Araştırmada kaynaştırma uygulamaları yapılan sınıflarda çalışan 201 öğretmenden sınıf yönetimi bilgi testi ve sınıf gözlemleri yoluyla veri toplanmıştır. Araştırma bulgularına göre öğretmenlerin sınıf yönetimine ilişkin bilgi düzeyleri sınırlı ve homojen bulunmuştur. Sınıf kurallarının belirlenmesi, öğrencilere öğretilmesi, sınıfa asılması, kurallara uymayanlar için yaptırımların açıklanması gibi sınıf yönetimi stratejilerini öğretmenlerin yaklaşık olarak %90'ının sergilemediği, öğretmenlerin sadece yaklaşık %15'inin öğrenciyi olumlu davranışa yönlendirdiği, yarısına yakınının problem davranışlara "otur, sus, konuşma" gibi tepkiler verirken, yaklaşık %30'unun sınıfında, öğretim sırasında, sergilenen problem davranış ya da davranışları fark etmediği görülmüştür. Aynı araştırma sonuçlarına göre öğretmenlerin %61.69'unun derste sadece bir ya da iki olumlu davranışı ödüllendirdikleri görülmüştür.

2. Sonuç ve Öneriler

Sınıf yönetimi alanında özellikle yurt dışında yapılan ilk çalışmalar, değiştirilmesi güç olan öğrencilerin kişisel özellikleri, aile ve okul nitelikleri, öğretmenin doğuştan getirdiği kişilik özellikleri gibi faktörlerin yerine eğitimle şekillenmesi olanaklı olan öğretmen davranışlarına dikkat çekerek, öğretmenlerin sınıf yönetimi alanında eğitilmesine odaklanan yeni bir grup araştırmanın önünü açmışlardır. Öğrencilerin başarısını arttırdığı ve problem davranışlarını azalttığı araştırmalarca kanıtlanan etkili yönetim davranışlarını içeren sınıf yönetimi eğitim programları ile öğretmenleri eğiterek daha verimli sınıflar oluşturmayı hedefleyen araştırmacılar, eğitim programına katılan öğretmenlerin etkili yönetim davranışlarını öğrenerek sınıflarında uyguladıklarını belirlemişlerdir (Evertson, 1988; Evertson ve Smithey, 2000; Freiberg, Connell ve

Lorentz, 2001; Siebert, 2005; Slider, Noell ve Williams, 2006; Polirstok ve Gottlieb, 2006; Reinke, Lewis-Palmer ve Merrell, 2008; Colvin, Flannery, Sugai ve Monegan, 2009).

Ülkemizde yapılan çalışmalarda ise daha çok öğretmenlerin sınıf yönetimi ile ilgili görüşlerinin ya da sınıf davranışlarının ortaya çıkarılması gibi konulara odaklanıldığı ve var olan durumun tablosunun çizilmeye çalışıldığı görülmektedir (Atıcı, 2001; Batu ve Özen, 1997; Boldurmaz, 2000; İmre, 2000; Guliyeva, 2001; Türnüklü ve Yıldız, 2002; Toker-Arıkan, 2006; Yıldız, 2006). Kaynaştırma sınıflarında sınıf yönetiminin ve bu sınıflardaki özel gereksinimli öğrencilerin davranışlarının incelendiği araştırmalar ise ülkemizde hızla yaygınlaşan kaynaştırma sınıflarına bir pencere açmaktadır (Sucuoğlu, Akalın, Sazak-Pınar ve Güner, 2008; Sucuoğlu, Demirtaşlı ve Güner, 2009; Sucuoğlu, Ünsal ve Özokçu, 2004). Kaynaştırma sınıflarının sayısındaki hızlı artışa karşın bu sınıflara yönetmeliklerce sağlanması öngörülen destek eğitim hizmetlerinin yeterli düzeyde sağlanamıyor oluşu ve öğretmenlerin kaynaştırma öğrencilerine karşı olumsuz tutumları gibi nedenler, öğretmenlerin bu sınıflardaki yönetim ve eğitim sorunlarından sıklıkla şikâyet etmelerine yol açmaktadır (Kargın, Acarlar ve Sucuoğlu, 2005; Sucuoğlu ve Kargın, 2006). Bu sınıflarda sınıf yönetimini inceleyen araştırmalar, öğretmenlere ve özel gereksinimli olan-olmayan tüm öğrencilere, daha etkili ve verimli sınıflar oluşturabilmek için yapılacak çalışmalara veri sağlayabilecektir. Çünkü etkili sınıf yönetimi, öğrencilerin istenmeyen davranışlarının az, öğrenme etkinliklerine katılımlarının ise fazla olduğu sınıflar için anahtar roldedir. Bir öğretmen konu alanını ne kadar iyi bilirse bilsin, eğer öğrencilerinin problem davranışlarını önleyemiyor, onları derse katamıyor, verdiği görevler üzerinde çalışmalarını sağlayamıyorsa, öğrencilerin öğrenmesini sağlaması güçleşecektir.

Öğrenci başarısı üzerindeki büyük önemine karşın araştırmacıların ve öğretmenlerin sınıf yönetimi alanına yeterince ilgi göstermedikleri bilinmektedir (Evertson ve Weinstein, 2006). Oysa öğretmenler sınıflarındaki tüm öğrenciler için yüksek akademik standartlar sağlamakla yükümlüdürler (Evertson ve Neal, 2006) ve etkili bir sınıf yönetimi, öğretmenin öğrencileri için yüksek akademik standartlar sağlamasının ön koşulu olarak görülebilir. Ülkemizde hem kaynaştırma sınıflarının hem de genel eğitim sınıflarının eğitim kalitesini artırmak için sınıf gözlemlerine dayanan sınıf yönetimi

araştırmalarına ve araştırma sonuçlarına dayalı olarak hazırlanan sınıf yönetimi öğretmen eğitimi programlarına gereksinim duyulduğu düşünülmektedir. Üniversitelerimizde sınıf yönetiminin genellikle kuramsal düzeydeki derslerle ele alınması nedeniyle gerçek sınıflara ve özellikle kitaplarda pek bahsedilmeyen kaynaştırma sınıflarına öğretmenleri hazırlayabilmek için kaynaştırma sınıflarını da içeren sınıf yönetimi öğretmen eğitimi programlarının hazırlanması bu alandaki önemli bir gereksinime cevap verebilecektir. Ayrıca eğitim fakültelerinde sınıf yönetimi dersi, araştırmalarca ortaya konmuş etkili sınıf yönetimi stratejilerini öğretmen adaylarına kazandırmak ve onları etkili birer sınıf yöneticisi olarak mezun edebilmek üzere yeniden ele alınmalıdır. Sınıf yönetimi dersi, öğretmenlerin meslek yaşamlarına başladıkları ilk günden itibaren karşılaşacakları yönetim sorunlarına karşı hazırlıklı ve bilgili olmalarını sağlayacak nitelikte olmalıdır. Öğretmenlerin sınıfı yönetirken kullandıkları yöntemlerin belirlenmesi ve geliştirilmesi amacıyla araştırmaların yapılması da ülkemiz okullarında sınıf yönetiminin kalitesinin ve dolayısıyla öğrenci başarısının artması açısından önemli görülmektedir.

Kaynaklar

Akın, G. (2002). Orta öğretim kurumlarında öğretmenlerin sınıf yönetiminde karşılaştıkları disiplin sorunları ve başetme yolları. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Anderson, L. M., Brophy, J. (1979) An experimental study of reading group ınstruction: Data from teacher ınterventions. The Educational Resources Information Center (ERIC) veri tabanından 15 Ağustos 2009'da alınmıstır.

Anderson, L. M., Evertson, C. M., Emmer, E. T. (1979). Dimensions in classroom management derived from recent research. The Educational Resources Information Center (ERIC) veri tabanından 15 Ağustos 2009'da alınmıstır.

Arbuckle, C., Little, E. (2004). Teachers' perceptions and management of disruptive classroom behaviour during the middle years. *Australian Journal of Educational & Developmental Psychology*, 4, 59-70.

Atıcı, M. (2001). Yüksek ve düşük yetkinlik düzeyine sahip öğretmenlerin sınıf yönetimi stratejileri. *Eğitim Yönetimi Dergisi*, 2001(28), 483-499.

Aydın, A. (2005). *Sınıf Yönetimi*. Tek Ağaç Eylül Yayıncılık, Altıncı Baskı. Ankara.

Balay, R. (2003). *2000'li Yıllarda Sınıf Yönetimi.* 1. Baskı, Sandal Yayınları: Ankara.

Başar, H. (2005). *Sınıf Yönetimi*. Anı Yayıncılık, Onikinci Baskı. Ankara.

Batu, S., ve Özen, A. (1997). Sınıf öğretmenlerinin sınıf kontrolüne yönelik sorunlarının ve gereksinim duydukları destek hizmet türlerinin belirlenmesi. IV. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresinde sunulmuş bildiri, Eskişehir.

Boldurmaz, A. (2000). İlköğretim okullarındaki sınıf yönetimi süreçlerinin değerlendirilmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.

Brophy, J. (1983). Classroom organization and management. *The Elementary School Journal*, 83(4), 265–285.

Brophy, J. (1988). Educating teachers about managing classrooms and students. *Teaching and Teacher Education*, 4(1), 1–18.

Brophy, J. (2006) History of research on classroom management. Evertson, C.M. & Weinstein, C.S. (Ed.), *Handbook of classroom management: Research, practice and contemporary ıssues*, 3–15. Lawrence Erlbaum Associates, Inc.

Celep, C. (2008). *Sınıf Yönetiminde Kuram ve Uygulama*. 3. Baskı, Pegem Akademi: Ankara.

Charles, C.M. (1996). Building Classroom Discipline. NY: Longman Publishers USA

Clunies-Ross, P., Little, E., Kienhuis, M. (2008). Self-reported and actual use of proactive and reactive classroom management strategies and their relationship with teacher stres and student behaviour. *Educational Psychology*, 28(6), 693-710.

Colvin, G., Flannery, K. B., Sugai, G., Monegan, J. (2009). Using observational data to provide performance feedback to teachers: A high school case study. *Preventing School Failure*, 53(2), 95-104.

Çelik, V. (2003). *Sınıf Yönetimi*. 2. Baskı, Nobel Yayın Dağıtım: Ankara.

Dinsmore, T. S. (2003). Classroom management. The Educational Resources Information Center (ERIC) veri tabanından 15 Ağustos 2009'da alınmıstır.

Emmer, E.T., Stough, L. M. (2001). Classroom management: A critical part of education. *Educational Psychologist*, 36(2).

Erden, M. (2008). *Sınıf Yönetimi*. Arkadaş Yayınevi: Ankara.

Evertson, C. M. (1988). Classroom organization and management program. The Educational Resources Information Center (ERIC) veri tabanından 15 Ağustos 2009'da alınmıstır.

Evertson, C. M. (1995). Classroom organization and management program. The Educational Resources Information Center (ERIC) veri tabanından 15 Ağustos 2009'da alınmıstır.

Evertson, C. M., & Anderson, L. M. (1978). İnterim progress report: The classroom organization study. The Educational Resources Information Center (ERIC) veri tabanından 15 Ağustos 2009'da alınmıstır.

Evertson, C. M., & Harris, A. H. (1992). What we know about managing classrooms. *Educational Leadership*, 49(7), 74–78.

Evertson, C. M., & Neal, K. W. (2006). Looking into learning–centered classrooms ımplications for classroom management. National Education Association, nea.org.

Evertson, C. M., & Smithey, M. W. (2000). Mentoring effects on proteges classroom practice: An experimental field study. *The Journal of Educational Research*, 93(5), 294-304.

Evertson, C.M., & Weinstein, C.S. (2006). Classroom management as a field of ınquiry. Evertson, C.M. & Weinstein, C.S. (Ed.), *Handbook of classroom management: Research, practice and contemporary ıssues*, 3–15. Lawrence Erlbaum Associates, Inc.

Fidler, P. (2002). The relationship between teacher ınstructional techniques and characteristics and student achievement in reduced size classes. The Educational

Resources Information Center (ERIC) veri tabanından 15 Ağustos 2009'da alınmıştır.

Freiberg, H. J., Connell, M. L., Lorentz, J. (2001). Effects of consistency management on student mathematics achievement in seven chapter I elementary schools. *Journal of Education for Students Placed at Risk*, 6(3), 249-270.

Gordon, T. (2007). *Etkili Öğretmenlik Eğitimi*. Çeviren: Emel Aksay. İstanbul: Sistem Kitabevi.

Guliyeva, Y. (2001). İlköğretimde olumlu sınıf çevresinin oluşturulmasında sınıf öğretmenlerinin ve öğrencilerinin rolü. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.

Güneş, F. (2007). *Yapılandırıcı Yaklaşımla Sınıf Yönetimi*. Nobel Yayın Dağıtım: Ankara.

İmre, Ü. (2000). Sınıf öğretmenlerinin iletişimsel etkililikleri. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Jones, V., Jones, L. (2001). *Comprehensive Classroom Management Creating Communities of Support and Solving Problems*. 7.Edition. Pearson Education, Inc.

Kargın, T., Acarlar, F., Sucuoğlu, B. (2005). Öğretmen, yönetici ve anne babaların kaynaştırma uygulamalarına ilişkin görüşlerinin belirlenmesi. *Özel Eğitim Dergisi*, 4(2), 55-76.

Karip, E. (2008). *Sınıf Yönetimi*. 7. Baskı, Pegem Akademi: Ankara.

Keskin, M.A. (2002). Sınıf öğretmenlerinin karşılaştıkları istenmeyen öğrenci davranışları ve kullandıkları başetme yolları. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Kıran, H. (2006). *Etkili Sınıf Yönetimi*. Anı Yayıncılık, İkinci Baskı. Ankara.

Kounin, J.S. (1970) *Discipline and Group Management in Classrooms*. NewYork: Holt, Rinehart and Winston, Inc.

Kunter, M., Baumert, J., Köller, O. (2007). Effective classroom management and the development of subject-related ınterest. *Learning and Instruction*, 17(5), 494-509.

Küçükahmet, L. (2007). *Sınıf Yönetimi*. 9. Baskı, Nobel Yayın Dağıtım: Ankara.

Kyriakides, L., Creemers, B. P. M., Antoniou, P. (2009). Teacher behaviour and student outcomes: Suggestions for research on teacher training and professional development. *Teaching and Teacher Education*, 25(1), 12-23.

MEB Öğretmen Yetiştirme ve Eğitimi Genel Müdürlüğü, Öğretmen Yeterlikleri Kitabı (otmg.meb.gov.tr) adresinden 15 Ağustos 2009'da alınmıştır.

Özyürek, M. (2005). *Olumlu Sınıf Yönetimi*. Kök Yayıncılık. Ankara.

Polirstok, S., & Gottlieb, J. (2006). The ımpact of positive behavior ıntervention training for teachers on referral rates for misbehavior, special education evaluation and student reading achievement in the elementary grades. *International Journal of Behavioral Consultation and Therapy*, 2(3).

Reinke, W. M., Lewis-Palmer, T., Merrell, K. (2008). The classroom check-up: A classwide teacher consultation model for ıncreasing praise and decreasing disruptive behavior. *School Psychology Review*, 37(3), 315-332.

Ritter, J. T., & Hancock, D. R. (2007). Exploring the relationship between certification sources, experience levels, and classroom management orientations of classroom teachers. *Teaching and Teacher Education*, 23(7), 1206-1216.

Sarı, E. (2002). *Sınıf Yönetimi*. ÜBL Yayınları: Ankara.

Siebert, C. J. (2005). Promoting preservice teachers' success in classroom management by leveraging a local union's resources: A Professional Development School Inıtiative. *Education*, 125(3), 385.

Slider, N. J., Noell, G. H., Williams, K. L. (2006). Providing practicing teachers classroom management professional development in a brief self-study format. *Journal of Behavioral Education*,15(4), 215-228.

Sucuoğlu, B., Akalın, S., Sazak-Pınar, E., Güner, N. (2008). Assessing classroom management of the inclusive classrooms. Teacher Education and Special Education in Changing Times: Personel Preparation and Classroom Intervention. TED Conference, November 5-8, 2008, Dallas, USA.

Sucuoğlu, B., Demirtaşlı, N., Güner, N. (2009). Kaynaştırma sınıflarında çalışan sınıf öğretmenlerinin önleyici sınıf yönetimi bilgi ve becerilerinin değerlendirilmesi (2008-2009) Proje No: 108K-183

Sucuoğlu, B. & Kargın, T. (2006). İlköğretimde kaynaştırma uygulamaları: Yaklaşımlar, yöntemler, teknikler. İstanbul: Morpa Yayıncılık.

Sucuoğlu, B., Ünsal, P. & Özokçu, O. (2004). Kaynaştırma sınıfı öğretmenlerinin önleyici sınıf yönetimi becerilerinin incelenmesi. *Özel Eğitim Dergisi*, 5(2), 51-64.

Toker-Arıkan, E. (2006). Öğretmen ve öğrenci görüşlerine gore öğretmenlerin sınıf yönetimi becerileri ile okulda dayak uygulamaları arasındaki ilişki-Ankara Güvercinlik Endüstri Meslek Lisesi Örneği. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Türnüklü, A., & Yıldız, V. (2002). Öğretmenlerin öğrencilerin istenmeyen davranışlarıyla başa çıkma stratejileri. *Çağdaş Eğitim*, Mart, 285, 32-36.

Veenman, S. (1984). Perceived problems of beginning teachers. *Review of Educational Research*, 54(2), 143-178.

Wang, M.C., Haertel, G.D., Walberg, H.J. (1994). What helps students learn?. *Educational Leadership*, 51(4), 74–79.

Wright, S. P., Horn, S. P., Sanders, W. L. (1997). Teacher and classroom context effects on student achievement: Implications for teacher evaluation. *Journal of Personnel Evaluation in Education*, 11:57-67.

Yıldız, B. (2006). Sınıf öğretmenlerinin istenmeyen davranışlarda kullandıkları önleyici yaklaşımlar ve bu yaklaşımların etkililiğine ilişkin öğrenci görüşleri. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.

Yılman, M. (2006). *Sınıf Yönetimi*. Nobel Yayın Dağıtım: Ankara.

Zuckerman, J. T. (2007). Classroom management in secondary schools: A study of student teachers' successful strategies. *American Secondary Education*, 35(2), 4-16.

Extended Abstract

Classroom management is the actions teachers take to create an environment that supports and facilitates both academic and social-emotional learning (Evertson and Weinstein, 2006: 4). Successful classroom managers maximize the time their students spend engaged in academic tasks, they also maximize their students' opportunities to learn academic content (Anderson, Evertson, and Emmer, 1979; Anderson and Brophy, 1979; Emmer and Stough, 2001). Effective classroom management is positively related to enhanced student achievement and the teacher is probably the single most important factor affecting student achievement (Wang, Haertel, and Walberg, 1994; Wright, Horn, and Sanders, 1997). At the same time classroom management has been a primary concern of teachers (Arbuckle and Little, 2004; Clunies-Ross, Little and Kienhuis, 2008; Dinsmore, 2003; Ritter and Hancock, 2007; Siebert, 2005; Veenman, 1984; Zuckerman, 2007).

Classroom management studies have been developed across the 20th century. But the first high-profile, large-scale, systematic study of classroom management was done by Jacob Kounin (1970). Kounin identified specific behaviors such as withitness, overlapping ability, lesson smoothness and momentum, and group alerting associated with keeping students focused on learning and therefore minimizing classroom disruptions.

Kounin's initial findings on successful classroom management were the driving force behind subsequent effective-teaching research conducted during the 1970s and 1980s. Researchers not only replicated Kounin's findings, they also derived more detailed lists of behaviors associated with effective teaching and classroom management (Brophy, 1983; Evertson and Harris, 1992).

Studies on teacher training in effective classroom management techniques showed that teachers could learn these techniques and thereby decrease classroom disruptions and increase student engagement in academic activities (Colvin, Flannery, Sugai, and Monegan, 2009; Evertson, 1988; Evertson, 1995; Freiberg, Connell and Lorentz, 2001; Polirstok and Gottlieb, 2006; Reinke, Lewis-Palmer, and Merrell, 2008; Siebert, 2005; Slider, Noell, and Williams, 2006).

The major milestone of classroom management in Turkey is the decision of The Council of Higher Education (YOK) to insert a lecture on classroom management into the programs of education faculties in 1997. This caused an increase in the number of studies, and publications were aimed to be course books in classroom management for those faculties. Although the research studies conducted on classroom management in Turkey are methodologically inadequate, they are good sources of information about classroom management in Turkey.

In terms of the overall results of the first group of these studies, it was found that teachers generally use management techniques such as verbal warnings, physical punishment, preclusion from the task, and providing reinforcement but they lack skills about effective classroom management (Akalın, 2002; Atıcı, 2001; Batu and Özen, 1997; Boldurmaz, 2000; Guliyeva, 2001; İmre, 2000; Toker-Arıkan, 2006; Yıldız, 2006).

It is seen that the second group of studies are differentiated from other studies in terms of both they are focusing on classroom management and teacher behaviors in inclusive classrooms and the methods that are used in these studies (Sucuoğlu, Akalın, Sazak-Pınar, and Güner, 2008; Sucuoğlu, Demirtaşlı, and Güner, 2009; Sucuoğlu, Ünsal, and Özokçu, 2004). In terms of the overall results of these studies it is seen that the teachers who have classes in which more problem behaviors are displayed, who continuously complain about these behaviors and generally attribute problem behaviors to student characteristics use preventive classroom management strategies less; the teachers have serious difficulties in reinforcing positive behaviors, planning for transitions, starting and ending the lessons, and individualizing the instruction.

In summary, classroom management is important to teachers and affects student outcomes. Teachers are responsible for providing high academic standards for all students in their classrooms (Evertson and Neal, 2006) and the effective management of a class can be seen as a prerequisite for the teacher to provide her/his students with high academic standards.